

KOMISSION DELEGOITU PÄÄTÖS (EU) 2019/1597,**annettu 3 päivänä toukokuuta 2019,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY täydentämisestä yhteisellä menetelmällä ja laatua koskevilla vähimmäisvaatimuksilla elintarvikejätteen määrän yhdenmukaista määrittämistä varten****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 2008/98/EY vahvistetaan jäsenvaltioiden velvoite sisällyttää elintarvikejätteen syntyminen ehkäiseminen osaksi jätteen syntyminen ehkäisemistä koskevia kansallisia ohjelmia sekä seurata ja arvioida kansallisten elintarvikejätteen syntyminen ehkäisemistä koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanoa määrittämällä elintarvikejätteen määrä yhteisen menetelmän avulla. Komissio vahvistaa kyseisen yhteisen menetelmän ja asettaa laatua koskevat vähimmäisvaatimukset elintarvikejätteen määrän yhdenmukaista määrittämistä varten EU:n ruokahävikki- ja ruokajätefoorumin työn tulosten perusteella.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ⁽²⁾ annettu määritelmä ”elintarvike” käsittää elintarvikkeen kaikissa muodoissaan koko elintarvikeketjun pituudelta tuotannosta kulutukseen. Se kattaa myös syötäväksi kelpaamattomia osia, joita ei ole erotettu syötäväksi kelpaavista osista elintarvikkeen tuotantovaiheessa, esimerkiksi luut, joita ei ole erotettu ihmisravinnoksi tarkoitettusta lihasta. Näin ollen elintarvikejätteessä voi olla elintarvikkeen osia, jotka on tarkoitettu nautittaviksi, ja elintarvikkeen osia, joita ei ole tarkoitettu nautittaviksi.
- (3) Elintarvikejäte ei kata hävikkiä niissä elintarvikeketjun vaiheissa, joissa tietyistä tuotteista ei vielä ole tullut elintarviketta, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa; tällaisia tuotteita ovat muun muassa syötäväksi kelpaavat kasvit ennen niiden korjuuta. Se ei kata myöskään elintarviketuotannon sivutuotteita, jotka täyttävät direktiivin 2008/98/EY 5 artiklan 1 kohdassa vahvistetut vaatimukset, koska tällaiset sivutuotteet eivät ole jätettä.
- (4) Elintarvikejätteen syntyminen on ehkäistävä ja vähennettävä kaikissa elintarvikeketjun vaiheissa. Koska elintarvikejätteen tyypit ja elintarvikejätteen syntyyn vaikuttavat tekijät ovat hyvin erilaisia eri elintarvikeketjun vaiheissa, elintarvikejätteen määrä olisi määritettävä erikseen kunkin vaiheen osalta.
- (5) Elintarvikejätteen osoittamisessa eri elintarvikeketjun vaiheisiin olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1893/2006 ⁽³⁾ vahvistettua unionin yhteistä tilastollista toimialaluokitusta, jäljempänä ”NACE Rev. 2”. Osoittaminen vaiheeseen ”kotitaloudet” olisi tehtävä viittaamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2150/2002 ⁽⁴⁾ liitteessä 1 olevan 8 jakson 1.2 kohtaan, koska asianmukainen NACE Rev. 2 -luokitus puuttuu.
- (6) Komission päätöksessä 2000/532/EY ⁽⁵⁾, jossa vahvistetaan eurooppalainen jäteluettelo, ei aina yksilöidä täsmällisesti elintarvikejätettä, mutta kansalliset viranomaiset voivat käyttää sitä ohjeena elintarvikejätteen määrän määrittämisen yhteydessä.
- (7) Direktiivin 2008/98/EY 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen maataloudesta peräisin olevat ainekset ja mainitun direktiivin 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen eläimistä saatavat sivutuotteet eivät kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan, joten niitä ei tulisi ottaa huomioon elintarvikejätteen määrää määrittäessä.

⁽¹⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2150/2002, annettu 25 päivänä marraskuuta 2002, jätetilastoista (EUVL L 332, 9.12.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Komission päätös 2000/532/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

- (8) Jotta menetelmä olisi käytännössä sovellettavissa ja jotta seurannasta aiheutuva taakka olisi oikeasuhteinen ja kohtuullinen, joitakin jätevirtoja, joiden ei odoteta sisältävän elintarvikejätettä tai jotka sisältävät elintarvikejätettä ainoastaan merkityksettömän vähän, ei tulisi ottaa huomioon elintarvikejätteen määrää määritettäessä.
- (9) Jotta elintarvikejätteen määrä voitaisiin määrittää tarkemmin, ainekset, jotka eivät ole peräisin elintarvikkeista mutta jotka ovat sekoittuneet elintarvikejätteeseen (esimerkiksi maa-aines tai pakkaukset) olisi mahdollisimman pitkälle jätettävä pois elintarvikejätteen massasta.
- (10) Monentyyppisiä elintarvikkeita, kuten pullottettua kivennäis- ja muuta vettä, juomia ja muita nesteitä, heitetään tavallisesti pois jätevetenä tai sen mukana. Tällä hetkellä tällaisen jätteen määrää ei voida määrittää millään menetelmällä, joka tuottaisi tulokseksi riittävän luotettavia ja vertailukelpoisia tuloksia. Siksi tämäntyyppisiä elintarvikkeita ei tulisi ottaa huomioon elintarvikejätteen määrää määritettäessä. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus ilmoittaa tietoja tämäntyyppisistä elintarvikkeista vapaaehtoiselta pohjalta.
- (11) Direktiivin 2008/98/EY 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettut aineet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi rehuaineina, eivät kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan, eikä niiden määrää tulisi siksi määrittää elintarvikejätteenä, mutta tiedot elintarvikkeista, jotka on alun perin tarkoitettu ihmisravinnoksi mutta myöhemmin osoitettu rehuainekäyttöön (mukaan lukien entiset elintarvikkeet sellaisina kuin ne ovat määriteltyinä komission asetuksen (EU) N:o 68/2013⁽⁶⁾ liitteessä olevan A osan 3 kohdassa), ovat tärkeitä elintarvikkeisiin liittyvien materiaalivirtojen ymmärtämiseksi, ja niistä saattaa olla hyötyä suunniteltaessa kohdennettuja toimenpiteitä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi. Tästä syystä jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus ilmoittaa nämä tiedot yhdenmukaisella tavalla vapaaehtoiselta pohjalta.
- (12) Jotta kussakin elintarvikeketjun vaiheessa syntyneiden elintarvikejätteiden määrät voitaisiin täsmentää, jäsenvaltioiden olisi määritettävä elintarvikejätteen määrät yksityiskohtaisesti. Tällainen yksityiskohtainen määrittäminen olisi toteutettava kunkin elintarvikeketjun vaiheen osalta säännöllisesti, kuitenkin vähintään joka neljäs vuosi.
- (13) Direktiivin 2008/98/EY 37 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava elintarvikejätteen määrät joka vuosi. Oikeasuhteisuuden takaamiseksi ja hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi jäsenvaltioiden saataville olisi asetettava erilaisia menetelmiä, joilla voidaan määrittää elintarvikejätteen määrä kyseistä vuotuista raportointia varten, mukaan lukien olemassa olevat analyysit elintarvikejätteen synnystä, uudet erityistutkimukset elintarvikejätteestä sekä tiedot, jotka kerätään jätetilastoja tai jätettä koskevia raportointivelvollisuuksia ja muita sosioekonomisia tietoja varten, taikka näiden vaihtoehtojen yhdistelmä. Vakiintuneita tietolähteitä, kuten Euroopan tilastojärjestelmää, olisi käytettävä niin paljon kuin mahdollista.
- (14) Jotta voidaan varmistaa elintarvikeketjun materiaalivirtojen yhdenmukainen seuranta elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseen tähtäävien kohdennettujen toimenpiteiden yhteydessä, olisi huolehdittava siitä, että jäsenvaltiot, jotka päättävät määrittää elintarvikejätteen määrän yksityiskohtaisemmin tai ulottaa määrittämisen koskemaan asiaan liittyviä materiaalivirtoja, voivat tehdä niin yhdenmukaisella tavalla.
- (15) Jotta olisi mahdollista todentaa ilmoitetut tiedot, parantaa määritysmenetelmiä ja varmistaa kyseisten menetelmien vertailukelpoisuus, jäsenvaltioiden olisi toimitettava lisätietoja määritysmenetelmistä ja kerättyjen tietojen laadusta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Elintarvikkeen määrän määrittämisen soveltamisala

1. Elintarvikejätteen määrä on määritettävä erikseen seuraavien elintarvikeketjun vaiheiden osalta:
 - a) primäärituotanto;
 - b) jalostus- ja valmistusteollisuus;
 - c) vähittäismyynti ja muu elintarvikkeiden jakelutoiminta;
 - d) ravintolat ja ravitsemistoiminta;
 - e) kotitaloudet.

⁽⁶⁾ Komission asetus (EU) N:o 68/2013, annettu 16 päivänä tammikuuta 2013, rehuaineluettelosta (EUVL L 29, 30.1.2013, s. 1).

2. Elintarvikejäte on osoitettava kuhunkin 1 kohdassa tarkoitettuun elintarvikeketjun vaiheeseen liitteen I mukaisesti.
3. Määrän määrittäminen koskee elintarvikejätettä, joka luokitellaan liitteessä II tarkoitettujen jättekoodien perusteella tai sellaisen jonkin muun jättekoodin perusteella, jota sovelletaan elintarvikejätettä sisältävään jätteeseen.
4. Elintarvikejätteen määrän määrittäminen ei koske seuraavia tuotteita:
 - a) direktiivin 2008/98/EY 2 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettut maataloudesta peräisin olevat ainekset;
 - b) direktiivin 2008/98/EY 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut eläimistä saatavat sivutuotteet;
 - c) elintarvikejäämät, jotka kerätään sellaisen pakkausjätteen mukana, joka luokitellaan jättekoodiin "15 01 – pakkaukset (mukaan luettuna yhdyskunnista erikseen kerätty pakkausjäte)" päätöksessä 2000/532/EY vahvistetussa eurooppalaisessa jäteluettelossa;
 - d) elintarvikejäämät, jotka kerätään sellaisen jätteen mukana, joka luokitellaan jättekoodiin "20 03 03 – katujen puhdistuksessa syntyvät jätteet" päätöksessä 2000/532/EY vahvistetussa eurooppalaisessa jäteluettelossa;
 - e) mahdollisimman pitkälle ainekset, jotka eivät ole peräisin elintarvikkeista mutta jotka sekoittuvat elintarvikejätteeseen keräyksen yhteydessä.
5. Sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklassa tarkoitettua vapaaehtoisen määrittämisen soveltamista, elintarvikejätteen määrän määrittäminen ei koske seuraavia tuotteita:
 - a) elintarvikejäte, joka poistuu jätevetenä tai sen mukana;
 - b) direktiivin 2008/98/EY 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettut aineet, jotka on tarkoitettu käytettäväksi rehuaineina.

2 artikla

Menetelmä elintarvikejätteen määrän määrittämiseksi

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä vuosittain elintarvikejätteen määrä, joka syntyy kokonaisen kalenterivuoden aikana.
2. Jäsenvaltioiden on määritettävä elintarvikejätteen määrä tietyn elintarvikeketjun vaiheen osalta liitteessä III esitetyllä menetelmällä vähintään neljän vuoden välein.
3. Jos liitteessä III esitettyä menetelmää ei käytetä, jäsenvaltioiden on määritettävä elintarvikkeen määrä tietyn elintarvikeketjun vaiheen osalta liitteessä IV esitetyllä menetelmällä.
4. Direktiivin 2008/98/EY 37 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua ensimmäistä raportointikautta varten jäsenvaltioiden on määritettävä elintarvikejätteen määrä kaikkien elintarvikeketjun vaiheiden osalta liitteessä III vahvistetulla menetelmällä. Kyseistä kautta varten jäsenvaltiot voivat käyttää tietoja, jotka on jo kerätty voimassa olevien järjestelyjen puitteissa vuoden 2017 tai myöhemmän ajankohdan osalta.
5. Elintarvikejätteen määrä on määritettävä metrisinä tonneina tuoremassaa.

3 artikla

Vapaaehtoinen määrittäminen

Jäsenvaltiot voivat kerätä ja toimittaa komissiolle lisätietoja elintarvikejätteen määrästä, kuten myös tietoja elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemisestä. Tällaisia tietoja voivat olla esimerkiksi seuraavat:

- a) sellaisen elintarvikejätteen määrä, jonka katsotaan koostuvan elintarvikkeen osista, jotka on tarkoitettu ihmisen nautittaviksi;
- b) sellaisen elintarvikejätteen määrä, joka poistuu jätevetenä tai sen mukana;
- c) direktiivin 2008/98/EY 9 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettujen ihmisten ravinnoksi uudelleenjaettujen elintarvikkeiden määrä;
- d) sellaisten elintarvikkeiden määrä, joita ei enää ole tarkoitettu ihmisravinnoksi ja jotka rehualan toimija, sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 6 kohdassa, saattaa markkinoille rehuksi muuntamisen tarkoituksessa;
- e) entiset elintarvikkeet, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 68/2013 A osan 3 kohdassa.

*4 artikla***Laatua koskevat vähimmäisvaatimukset**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että elintarvikejätteen määrä määritetään luotettavasti ja tarkasti. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että
 - a) liitteessä III esitetyllä menetelmällä toteutettu määrittäminen perustuu edustavaan otokseen perusjoukosta, johon tuloksia sovelletaan, ja kuvastaa riittävällä tavalla vaihtelua tiedoissa, jotka koskevat määritettäviä elintarvikejättemääriä;
 - b) liitteessä IV esitetyllä menetelmällä toteutettu määrittäminen perustuu parhaisiin saatavilla oleviin tietoihin.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja menetelmistä, joilla elintarvikejätteen määrä määritetään kussakin elintarvikeketjun vaiheessa, ja kaikista merkittävistä muutoksista, jotka käytettäviin menetelmiin on tehty verrattuna aiemman määrittämisen yhteydessä käytettyihin menetelmiin.

*5 artikla***Voimaantulo**

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 3 päivänä toukokuuta 2019.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

Elintarvikejätteen osoittaminen elintarvikeketjun eri vaiheisiin

Elintarvikeketjun vaiheet	Vastaava nimike jätetilastossa ⁽¹⁾ , mukaan lukien elintarvikeketjun vaihe	Toiminto, josta syntyy jätettä	
		Vastaava NACE Rev. 2 -koodi	Kuvaus
Primäärituotanto	Nimikkeen nro 1 osa	A jakso	
			Kaksinumerotaso 01
			Kaksinumerotaso 03
Jalostus ja valmistus	Nimikkeen nro 3 osa	C jakso	
			Kaksinumerotaso 10
			Kaksinumerotaso 11
Vähittäismyynti ja muu elintarvikkeiden jakelutoiminta	Nimikkeen nro 17 osa	G jakso	
			Kaksinumerotaso 46
			Kaksinumerotaso 47
Ravintolat ja ravitsemistoiminta	Nimikkeen nro 17 osa	I jakso	
			Kaksinumerotaso 55
			Kaksinumerotaso 56
		N, O, P, Q, R ja S jakso	
			Kaksinumerotasot, jotka kattavat toiminnan, jossa tarjotaan ateriapalveluja (esimerkiksi henkilöstöravintolat, terveydenhuolto, koulutus ja matkailuala).
Kotitaloudet	Nimike nro 19	Jätetilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 2150/2002 liitteessä I olevan 8 jakson 1.2 kohdassa tarkoitetut kotitaloudet	Kotitalouksien tuottamat jätteet

(1) Asetuksen (EY) N:o 2150/2002 8 jakson 1 kohta.

LIITE II

Euroopan jäteluettelon jättekoodit jätetyypeille, jotka sisältävät yleensä elintarvikejätettä

Primäärituotanto

02 01 02	Eläinkudosjätteet
02 01 03	Kasvikudosjätteet

Jalostus ja valmistus

02 02	lihan, kalan ja muiden eläinperäisten elintarvikkeiden valmistuksessa ja jalostuksessa syntyvät jätteet
02 03	hedelmien, vihannesten, viljojen, ruokaöljyjen, kaakaon, kahvin, teen ja tupakan valmistuksessa ja jalostuksessa, säilykkeiden valmistuksessa, hiivan ja hiivauutteen valmistuksessa sekä melassin valmistuksessa ja käymisessä syntyvät jätteet
02 04	sokerin jalostuksessa syntyvät jätteet
02 05	maidonjalostusteollisuudessa syntyvät jätteet
02 06	leipomo-, konditoria- ja makeisteollisuudessa syntyvät jätteet
02 07	jätteet, jotka syntyvät alkoholijuomien ja alkoholittomien juomien valmistuksessa (lukuun ottamatta kahvin, teen ja kaakaon valmistusta)

Vähittäismyynti ja muu elintarvikkeiden jakelutoiminta

20 01 08	biohajoavat keittiö- ja ruokalajätteet
20 01 25	ruokaöljyt ja ravintorasvat
20 03 01	sekalaiset yhdyskuntajätteet
20 03 02	torikaupassa syntyvät jätteet
16 03 06	muut kuin nimikkeessä 16 03 05 mainitut orgaaniset jätteet

Ravintolat ja ravitsemistoiminta

20 01 08	biohajoavat keittiö- ja ruokalajätteet
20 01 25	ruokaöljyt ja ravintorasvat
20 03 01	sekalaiset yhdyskuntajätteet

Kotitaloudet

20 01 08	biohajoavat keittiö- ja ruokalajätteet
20 01 25	ruokaöljyt ja ravintorasvat
20 03 01	sekalaiset yhdyskuntajätteet

Menetelmä elintarvikejätteen määrän yksityiskohtaista määrittämistä varten

Elintarvikejätteen määrä tietyssä elintarvikeketjun vaiheessa vahvistetaan määrittämällä sen elintarvikejätteen määrä, joka on peräisin otoksesta elintarvikealan toimijoita tai kotitalouksia, jollakin jäljempänä mainituista menetelmistä tai niiden yhdistelmällä taikka jollakin muulla menetelmällä, joka on yhtä merkityksellinen, edustava ja luotettava.

Elintarvikeketjun vaihe	Määrittämismenetelmät				
Primäärituotanto	— Suora mittaus	— Massatase		— Kyselylomakkeet ja haastattelut	
Jalostus ja valmistus				— Kertoimet ja tuotantotilastot	
Vähittäismyynti ja muu elintarvikkeiden jakelutoiminta			— Jätteen koostumustutkimus	— Laskenta/skannaus	
Ravintolat ja ravitsemistoiminta					
Kotitaloudet					

Menetelmien kuvaus

Menetelmät, jotka perustuvat elintarvikejätteen suoraan saatavuuteen / suoraan määrän määrittämiseen

Kun elintarvikejäte on suoraan (fyysisesti) saatavilla, elintarvikejätteen määrä on määritettävä tai arvioitava seuraavilla menetelmillä:

— **Suora määrittäminen (punnitus tai tilavuuden arviointi)**

Mittauslaitteen käyttö tarkoituksena määrittää elintarvikejätteen näytteiden tai kokonaisuutteen jakeiden massa suoraan tai tilavuuden perusteella. Tämä kattaa erilliskerätyn elintarvikejätteen määrän määrittämisen.

— **Skannaus/laskenta**

Elintarvikejätteen sisältämien komponenttien lukumäärän arviointi ja massan määrittäminen saadun tuloksen perusteella.

— **Jätteen koostumustutkimus**

Elintarvikejätteen ja muiden jakeiden fyysinen erottaminen toisistaan, jotta voidaan määrittää lajiteltujen jakeiden massa.

— **Tietojen kirjaaminen**

Yksittäinen henkilö tai henkilöryhmä pitää säännöllisesti kirjaa (luetteloa tai lokia) elintarvikejätetiedoista.

Muut menetelmät

Kun elintarvikejäte ei ole suoraan (fyysisesti) saatavilla tai kun sen määrää ei ole mahdollista määrittää suoraan, on käytettävä seuraavia menetelmiä:

— **Massatase**

Elintarvikejätteen määrän laskeminen seuraavien perusteella: niiden elintarvikkeiden massa, jotka ovat panoksia ja tuotoksia mitattavassa järjestelmässä, sekä elintarvikkeiden jalostus ja kulutus kyseisessä järjestelmässä.

— **Kertoimet**

Sellaisten jo aiemmin vahvistettujen elintarvikejättekertoimien tai prosentiosuuksien käyttö, jotka ovat edustavia jonkin elintarviketeollisuuden alasektorin tai yksittäisen elintarvikealan toimijan osalta. Nämä kertoimet tai prosenttiosuudet vahvistetaan näytteenoton tai elintarvikealan toimijoiden toimittamien tietojen avulla taikka muulla tavoin.

—

LIITE IV

Menetelmä elintarvikejätteen määrän määrittämiseksi tapauksessa, jossa ei käytetä liitteessä III esitetyn menetelmän mukaista yksityiskohtaista määrittämistä

Jos 2 artiklassa tarkoitettua yksityiskohtaista määrittämistä ei käytetä, tietyssä elintarvikeketjun vaiheessa syntyneen elintarvikejätteen määrä on määritettävä jollakin seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmällä:

- a) Elintarvikejätteen määrän laskeminen käyttäen perustana uusimpia saatavilla olevia tietoja elintarvikejätteen osuudesta tietyssä elintarvikeketjun vaiheessa (vahvistettu liitteen III mukaisesti) ja kyseisessä vaiheessa syntynyttä kokonaisjättemäärää. Tiettyssä elintarvikeketjun vaiheessa syntynyt kokonaisjättemäärä vahvistetaan niiden tietojen perusteella, jotka ilmoitetaan asetuksen (EY) N:o 2150/2002 vaatimusten mukaisesti kunkin liitteessä I tarkoitettun elintarvikeketjun vaiheen osalta. Jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla jonkin vuoden osalta, käytetään edellisvuoden tietoja.
- b) Elintarvikejätteen määrän laskeminen niiden sosioekonomisten tietojen perusteella, jotka ovat merkityksellisiä asiaa koskevien elintarvikeketjun vaiheiden osalta. Elintarvikejätteen määrään laskennan on perustuttava uusimpiin tietoihin tietyssä elintarvikeketjun vaiheessa syntyneen elintarvikejätteen määrästä sekä nousuun tai laskuun ajanjaksona, joka alkaa kyseisten tietojen tuoreimmasta mittausvuodesta ja päättyy nykyiseen raportointijaksoon, yhdessä tai useammassa seuraavien sosioekonomisten indikaattoreiden tasossa:

Elintarvikeketjun vaihe	Indikaattori
Primäärituotanto	— Elintarvikkeiden tuotanto maatalouden, kalastuksen ja metsästyksen alalla
Jalostus ja valmistus	— Jalostettujen elintarvikkeiden tuotanto – PRODCOM-tietojen ⁽¹⁾ perusteella.
Vähittäismyynti ja muu elintarvikkeiden jakelutoiminta	— Elintarvikkeiden liikevaihto — Väestö
Ravintolat ja ravitsemistoiminta	— Liikevaihto — Työllisyys (kokoaikaiseksi muutettuna)
Kotitaloudet	— Väestö — Kotitalouksien käytettävissä olevat tulot ⁽²⁾

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 912/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, teollista tuotantoa koskevan yhteisön tietojen kehuun aikaansaamisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3924/91 täytäntöönpanosta (EUVL L 163, 30.4.2004, s. 71).

⁽²⁾ Eurostatin tietojen mukaan.

Jäsenvaltiot saavat käyttää muita indikaattoreita, jos nämä korreloivat paremmin elintarvikejätteen syntymisen kanssa tietyssä elintarvikeketjun vaiheessa.